

Ольга Воробйова

доктор філологічних наук, професор,
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
Київ, Україна
ORCID ID: 0000-0001-9039-9737
o.p.vorobyova@gmail.com

Віра Цьокан

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
Київ, Україна
viratsokan@gmail.com

ФУНКЦІЇ СУЧАСНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ ТА МОВНІ ЗАСОБИ ЇХНЬОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ (на матеріалі президентських передвиборчих дебатів у США 2020 р.)

У статті розглянуто засоби реалізації основних функцій сучасного політичного дискурсу у передвиборчому контексті президентської кампанії у США 2020 р. Увагу зосереджено на ключових функціях політичного дискурсу, таких як комунікативна, когнітивна, функція переконання / спонукання, емотивна та естетична, розглянутих крізь призму передвиборчих дебатів Джо Байдена та Дональда Трампа у зіставному ракурсі. Політичний дискурс у цілому тлумачиться як потужний інструмент впливу на масову свідомість, що досягається за допомогою риторичних прийомів, емоційно забарвленої лексики та експресивних синтаксичних конструкцій. Особлива роль у політичному дискурсі зазначених політиків належить метафорам та іншим засобам образності, що сукупно впливають на сприйняття аудиторії та формують її політичну позицію, зокрема під час передвиборчих дебатів. У статті висвітлено і значущість граматичних засобів, а саме, особових займенників та часових форм, у створенні ефективних комунікативних стратегій і тактик побудови політичних промов. Враховуючи те, що передвиборчий політичний дискурс є важливим елементом формування суспільної думки, впливає на емоції та поведінку громадян, механізми його побудови та функціонування, у тому числі й у зіставному плані, потребують дальшого поглибленого лінгвістичного аналізу.

Ключові слова: політичний дискурс; передвиборчі дебати; комунікативна функція; когнітивна функція; функція переконання; емотивна функція; риторичні прийоми; мовні засоби; суспільна думка; вплив.

1. ВСТУП

Постановка проблеми. Політичний дискурс є важливим компонентом сучасної комунікації, оскільки впливає на формування суспільної думки, політичних рішень і поведінки громадян. Політичні промови, зокрема у форматі передвиборчих дебатів, спрямовані не лише на інформування, але й на маніпулювання свідомістю слухачів завдяки використанню різноманітних вербальних і невербальних засобів, стратегій емоційного мовлення та експресивних синтаксичних структур. Це створює нові виклики для дослідників політичного дискурсу як інструменту впливу на масову свідомість. Такий вплив вимагає свідомого застосування певних риторико-комунікативних прийомів, що зорієнтовані на чітке формулювання політиком власної позиції, логічно аргументоване та емоційно насичене переконання аудиторії, бажано здійснене в естетично привабливій формі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивченню ефективної політичної комунікації (Pieniążek-Niemczuk, 2016; Wilson, 2015; Худолий, 2014), а також вербального і невербального впливу на масову аудиторію (Kenzhekanova, 2015; Van Dijk, 2008; Корнелаєва, 2020; Недаїнова, 2024), зокрема у контексті передвиборчих дебатів (Lakoff, 2004; Lakoff, 1996), присвятили свої праці низка вітчизняних та зарубіжних дослідників. Особливу увагу привертають студії політичної комунікації, спрямованої на пропаганду соціально значущих ідей, емоційний вплив на суспільство і стимулювання громадськості до дій (Lakoff, 2004; Lakoff, 2008; Wilson, 2015, с. 785–788; Талавіра, 2024). Все це вказує на важливість саме комплексного підходу до вивчення політичного дискурсу в його різних жанрах, включаючи дискурс передвиборчих дебатів, оскільки його вплив на аудиторію охоплює різні аспекти мотиваційної публічної комунікації: когнітивний, емоційний, риторичний та естетичний.

Теоретичне обґрунтування. Політичний дискурс – це форма публічного дискурсу, яка спрямована на постановку та вирішення суспільно-політичних питань (Kenzhekanova, 2015, с. 192–194) у форматі виступів, заяв і промов політиків на дебатах, теледебатах, у політичних обговореннях тощо. Такий дискурс має свої особливості, включаючи використання тематичної та емоційно забарвленої лексики, риторично навантажених синтаксичних структур, образності та інших засобів апеляції до аудиторії, що є характерними для публіцистичного стилю. Основна мета політичного дискурсу – це переконання соціуму в необхідності підтримки певної політичної ідеології, поглядів, рішень та/або дій, які пропонуються політиками, та стимуляція аудиторії до певних дій (Wilson, 2015, с. 775–778), у нашому разі голосування за певного кандидата чи кандидатів. Ефективність політичного дискурсу, зокрема у межах передвиборчих перегонів, визначається тим, наскільки його зміст, символіка й образність відповідають рівню масової свідомості та цінностям аудиторії (Marcos, 2024, с. 12–17).

У цьому плані на перший план виходить визначення спектру функцій такого дискурсу у його різних жанрових різновидах (Pieniążek-Niemczuk, 2016; Van Dijk, 2008; Вусик, 2020; Худолий, 2014). Спираючись на інвентар функцій політичного дискурсу, запропонований А. Худолиєм (2014), який включає комунікативну, когнітивну, спонукальну, емотивну та естетичну функції, розширюємо та поглиблюємо аналіз їхнього втілення шляхом висвітлення сучасних тенденцій використання політичного дискурсу в контексті передвиборчих дебатів, зокрема, й на онлайн-платформах.

2. МЕТОДИ

Метою статті є встановлення специфіки реалізації основних функцій політичного дискурсу шляхом застосування комунікативних стратегій у передвиборчих президентських дебатах 2020 р. у США. У центрі уваги – визначення мовних засобів і риторичних прийомів, до яких вдавалися Джозеф Байден та Дональд Трамп для формування громадської думки, мобілізації електорату та просування власних політичних програм. Інноваційність дослідження випливає з комплексності підходу, який ґрунтується на поєднанні методів функційно-семантичного, концептуального, комунікативно-дискурсивного, лінгвостилістичного та семантико-синтаксичного аналізів для зіставлення комунікативних стратегій і тактик зазначених політиків у передвиборчому дискурсі.

3. РЕЗУЛЬТАТИ Й ОБГОВОРЕННЯ

Розглянемо більш детально основні функції політичного дискурсу крізь призму їхнього втілення у виступах на передвиборчих дебатах 2020 р. кандидатів у президенти США Дональда Трампа та Джо Байдена. **Комунікативна функція** полягає у забезпеченні взаємодії між політиком та його/її аудиторією з метою впливу на суспільну думку та досягнення влади чи здійснення владних повноважень. Цей вплив здійснюється завдяки цілеспрямованому вибору мовних засобів змістової та формальної побудови текстів, різноманітних риторичних прийомів та тактик для забезпечення підтримки певних політичних програм, залучення

електорату, зміцнення іміджу лідера або партії, легітимізації дій влади та побудови дискурсивних рамок, крізь призму яких аудиторія інтерпретуватиме суспільну дійсність (Худолій, 2014, с. 135).

Так, зазвичай американські політики у передвиборчій політичній риторичній використують комунікативні звороти, які ґрунтуються на ідеї боротьби зі злом чи хворобою, як-от метафора «*to fight this horrible disease*» (Peters and Wooley, 2020). Такі звороти є потужним риторичним прийомом, що, як правило, активізує готовність громадян до участі у вирішенні соціальних проблем. Дієслово *fight* підкреслює необхідність рішучих дій, заохочуючи слухачів до активності, тоді як атрибутивне словосполучення *horrible disease* позначає глибокі соціальні, політичні чи економічні виклики. Використання епітета *horrible* викликає емоційний відгук, створюючи атмосферу занепокоєння та гніву, що спонукає до дій. Ця метафора не лише закликає до боротьби, але й сприяє формуванню довірчих стосунків між оратором і аудиторією, підкреслюючи їхні спільні інтереси. У політичному контексті вона також може використовуватися для дискредитації опонентів, демонструючи їхню бездіяльність у боротьбі з «хворобою».

Когнітивна функція політичного дискурсу полягає у тому, щоб сформувати уявлення, концепції та світогляд аудиторії шляхом структурування інформації, яка складає зміст дискурсу, здійснення впливу на інтерпретацію громадськістю суспільної дійсності у певному ідеологічному контексті (Pięniązek-Niemczuk, 2016, с. 70–72). Особливу роль у забезпеченні реалізації цієї функції відіграє використання метафор – словесних і концептуальних, сукупність яких формує в аудиторії релевантні образи, нав'язує їй певне бачення світу та налаштовує на відповідний підхід до сприйняття політичних явищ і подій, зокрема й поточних.

До прикладу, концептуальні метафори на кшталт НАЦІЯ – ЦЕ ОСОБА та НАЦІЯ / КРАЇНА / ЕКОНОМІКА – ЦЕ БУДІВЛЯ, актуалізуючись у тексті передвиборчих промов, передають складні соціально-політичні ідеї крізь призму знайомих та зрозумілих образів, що впливають на сприйняття аудиторії і формують її ставлення до національної ідентичності та державної політики (Lakoff, 2008, с. 125–133). Вони пробуджують почуття єдності суспільства та нації, складаючи враження, що оратор звертається безпосередньо до кожного слухача, наприклад: «*We are going to be stronger than ever before, and going to be soon*» (Donald Trump – Joe Biden, 2020), «*We will rebuild our nation*» (Donald Trump – Joe Biden, 2020), «*This is our moment to imagine and build a new American economy for our families*» (Donald Trump – Joe Biden, 2020).

Функція переконання / спонукання характеризує політичний дискурс, передовсім, як орієнтований на суспільну свідомість. У цьому плані він може бути досить небезпечним інструментом і маніпулятивного впливу, оскільки охоплює усі верстви суспільства, а його специфіка полягає у реалізації та досягненні політичних цілей, які переважно стосуються питання влади (Худолій, 2014, с. 136). Ця функція у політичних дебатах нерідко актуалізується шляхом заперечення чи спростування критики у формі так званої стратегії самозахисту (Van Dijk, 2008, с. 92–98). Так, у емоційно навантаженому висловлюванні «*220,000 Americans dead. If you hear nothing else I say tonight, hear this. Anyone who's responsible for not taking control – in fact, not saying, I take no responsibility, initially – anyone who is responsible for that many deaths should not remain as President of the United States of America*» (Presidential Debate, 2020) Байден прямо вказує на відповідальність, яку несуть ті, хто не взяв на себе ініціативу у критичний момент під час пандемії КОВІДу. Використання статистики смертності, що підкреслює масштаб трагедії пандемії, створює у слухачів емоційний резонанс, змушуючи їх звернути увагу на проблеми медицини за часів президентства Трампа. Таке звернення не лише викриває недоліки опонента, який не впорався з кризою у сфері охорони здоров'я та запізнився із впровадженням необхідних заходів, але й дозволяє оратору позиціонувати себе як захисника громадянських інтересів, стверджуючи, що безвідповідальність не може бути виправданою у жодному разі.

Емотивна функція політичного дискурсу полягає у спричиненні в аудиторії певної

емоційної реакції з метою впливу на її настрої, переконання та поведінку. Політики нерідко використовують емоційно забарвлені слова, риторичні прийоми та культурні символи у позитивному чи негативному ключі, щоб підсилити почуття патріотизму, відчуття страху, обурення чи надії. Емоції є потужним засобом впливу, тому створення певного емоційного фону – одне з найважливіших завдань політика (Худолій, 2014, с. 135). Значну роль у реалізації емотивної функції політичного дискурсу мотиваційного плану відіграє емоційно забарвлена лексика з позитивною або негативною конотаціями, наприклад, «герої», «вороги», «зрадники», «визволення», «катастрофа» (Каліщук, 2005, с. 165). Такі слова посилюють емоційність сприйняття повідомлення, що нерідко супроводжується вживанням гіпербол: «ми ніколи не бачили такого», «це історичний прорив» (там само, с. 165). При цьому емоційне значення ключових слів або фраз передвиборчої промови на дебатах підсилюють повтори: «*We have the Senate, we have the White House, and we have a phenomenal nominee respected by all. Top, top academic, good in every way. Good in every way*» (Peters and Wooley, 2020). Це створює додатковий емоційний акцент, що підкреслює позитивні якості номінанта. Такі риторичні прийоми сприяють посиленню переконливості промови та формуванню глибшого емоційного зв'язку з аудиторією.

Естетична функція політичного дискурсу полягає у використанні мовних засобів для створення емоційно насиченого, художньо привабливого висловлювання, яке не лише інформує або переконує, але й захоплює аудиторію своєю формою (Худолій, 2014, с. 135). Політики активно залучають образну мову, ритм, стилістичні фігури для того, щоб їхні промови не лише доносили зміст, але й викликали у слухачів естетичне задоволення.

Наприклад, у фрагменті з виступу Трампа на передвиборчих дебатах «*I want crystal clean water and air. I want beautiful clean air. We have now the lowest carbon. If you look at our numbers right now, we are doing phenomenally*» (Peters and Woolley, 2020) для створення яскравих візуальних образів чистоти й гармонії активно використовуються епітети («*crystal clean water*», «*beautiful clean air*», «*phenomenally*»). Повтор фрази «*I want*» додає висловлюванню ритмічності, що робить його динамічнішим та емоційно виразнішим. Додатково, епітети на кшталт «*beautiful*» та «*phenomenally*» задають позитивну тональність, формуючи в аудиторії відчуття досяжності успіху та впевненості в діях влади.

У реальній ситуації при побудові тієї чи іншої комунікативної стратегії зазначені функції взаємодіють, працюючи на створення переконливого образу політика та доносячи його/її думку до аудиторії. Крім того, важливою характеристикою політичного дискурсу є наявність у промовах професійної суспільно-політичної термінології та вживання тематично пов'язаної, тут піднесеної, лексики (Вусик, 2020, с. 215–216), як-от у висловлюваннях «*during our Administration in the Recovery Act, I was able, to bring down the cost of renewable energy to cheaper than or as cheap as coal and gas and oil*» (Peters and Woolley, 2020) та «*And the first thing I will do, I will rejoin the Paris Accord*» (Peters and Woolley, 2020), взятих з виступів Байдена на передвиборчих дебатах 2020 р. Такі поняття, як «*Recovery Act*», «*renewable energy*», «*coal and gas and oil*», «*Paris Accord*» є типовими для обговорення економічних й екологічних ініціатив, що повинно свідчити про здатність політика ефективно комунікувати на рівні професійного дискурсу та підкреслює його компетентність.

Поряд зі зверненням до професійної тематики політики у своїх промовах, у тому числі й передвиборчих, політики нерідко вдаються до комунікативної тактики цитування висловів відомих людей. Це допомагає підкреслити близькість політика-оратора до народу і держави, водночас сприяючи позитивному впливу на свідомість слухачів. Порівняймо фрагменти зі звернень Джо Байдена до ООН, де він цитує Бенджаміна Френкліна, та реакцію на це звернення Камали Харріс, яка наводить слова ірландського поета Вільяма Єйтса: «*Franklin's response was*», «*A republic, if you can keep it*», «*A republic, if you can keep it*» (Shea, 2024); «*the Irish poet William Butler Yeats described a world, and I quote, where «Things fall apart; the centre cannot hold; Mere anarchy is loosed upon the world»*» (Shea, 2024). Крім цитат та інших покликань на відомих персоналій, у дебатних промовах нерідко фігурують стійкі фразеологічні звороти, які додають промовам виразності, а інколи навіть стають політичними

слоганами, наприклад: «*Witch hunt*», «*Restore the soul of America*», «*Make America Great Again*» (Donald Trump – Joe Biden, 2020).

Важливу роль у досягненні комунікативних цілей передвиборчого дискурсу відіграють експресивні граматичні засоби. Спостереження показують, що і морфологічні, і синтаксичні засоби виразності в аналізованих промовах характеризуються однаковою частотністю. Серед значущих морфологічних одиниць варто відзначити використання особового займенника «*ми*» / «*we*», так званого колективного «*ми*», у реалізації комунікативних тактик єднання, протиставлення, контрасту та ототожнення. Цей прийом створює ефект певного розмивання кордонів між політиком і аудиторією, що дозволяє маніпулювати свідомістю слухачів на користь політичної фігури оратора: «*Take a look at all of the drugs that what we're doing. Prescription drug prices, we're going to allow our Governors now to go to other countries to buy drugs because when they paid just a tiny fraction of what we do*» (Peters and Wooley, 2020).

Поряд із займенниками, значущими у політичній риторичній передвиборчих дебатів є синтаксичні структури, задіяні для ефективного залучення аудиторії шляхом здійснення потужного емоційного впливу. Особливе місце в аналізованому передвиборчому дискурсі займає вибір часових форм. Так, спрямованість подібного політичного дискурсу на вживання форм майбутнього часу реалізується в тактиці прогнозування позитивних чи негативних наслідків вибору тієї чи іншої альтернативи, наприклад: «*He will wipe out Social Security. He will wipe out Medicare*» (Biden–Trump debate, 2024), «*I will get it settled and I'll get it settled fast, before I take office*» (Biden–Trump debate, 2024). Використання форм наказового способу є основою заклику до дії, заохочуючи аудиторію до єдності та співпраці. Це сприяє формуванню почуття спільної відповідальності та інклюзивності, наприклад: «*Join me in making America great again!*» (Peters and Wooley, 2020), «*Let's come together and unite as one nation*» (Donald Trump – Joe Biden, 2020).

4. ВИСНОВКИ І НАПРЯМИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Політичний дискурс як форма публічної комунікації відіграє ключову роль у формуванні суспільної думки, поряд з маніпуляцією свідомістю аудиторії. Використання стилістично навантажених мовних засобів, включаючи риторичні прийоми, емоційно забарвлену лексику та структурні елементи експресивного синтаксису, дозволяє політикам ефективно доносити свої ідеї до громадськості та викликати бажані емоційні реакції у слухачів залежно від жанру політичного дискурсу.

Розгляд у статті основних функцій політичного дискурсу, серед яких комунікативна, когнітивна, функція переконання / спонукання, емотивна та естетична функції, крізь призму президентських передвиборчих дебатів у США 2020 р. ще раз висвітлює важливість впливу політичного мовлення на сучасне суспільство. Аналіз способів реалізації зазначених функцій у виступах Джозефа Байдена і Дональда Трампа значною мірою спирається на вибір ними дотичної лексики та метафорики, які сприяють створенню образу політика та слугують необхідним підґрунтям для трансляції його думок аудиторії.

Зіставлення пріоритетних засобів формування комунікативних стратегій і тактик передвиборчого дискурсу зазначених політиків свідчить про певні тенденції у його побудові. Так, промови Трампа характеризуються яскравою образністю та стійкими ідіоматичними зворотами, які подекуди стають слоганами. Зміст його промов, за часовими формами, переважно марковано спрямованістю у майбутнє. Водночас у дебатних промовах Байдена простежується акцент на самозахист з оперттям на критику бездіяльності опонента у боротьбі з хворобами суспільства. Пафос його виступів більшою мірою спрямовано у минуле.

Зазначених політиків, серед іншого, об'єднує активне використання суспільно-політичної, економічної й екологічної термінології, що повинно підкреслити експертність мовців. Ключову роль у побудові дієвих комунікативних стратегій і тактик емоційного впливу на виборців відіграє вживання стійких виразів, конвенційних метафор і риторичних конструкцій, які роблять твердження ораторів переконливішими. При цьому важливим у

функційному плані залишається використання інклюзивних особових займенників та повторів як основи для формування ефективних комунікативних тактик побудови дискурсу.

Загалом, політичний дискурс, зокрема у його передвиборчому форматі, є складним і багатогранним явищем, що потребує комплексного лінгвістичного аналізу для розкриття механізмів його впливу на суспільство. Перспективи подальших досліджень зазначеної проблематики пов'язані з необхідністю вироблення критеріїв критичного сприйняття політичного мовлення, оскільки воно не лише інформує, але й формує думки та емоції, спонукає до дій і впливає на політичну ситуацію у конкретній країні і на світовій арені.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

- Вусик, Г. М. (2020). Сучасний політичний дискурс як об'єкт лінгвістичних досліджень. *Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса*, 2(12), 213–217.
- Каліщук, Д. (2005). Лінгвістичні особливості семантично дифузних одиниць у політичному дискурсі. *Філологічні студії*, (3/4(31-32)), 160–166.
- Корнєлаєва, Є. В. (2020). Просодичні особливості публічної мови (на матеріалі виступів британських парламентарів). *Закарпатські філологічні студії*, 1(14), 138–143. <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2020.14-1.24>
- Недайнова, І. (2024). Алюзія як риторична стратегія в антивоєнному дискурсі Президента Зеленського. *Український військовий дискурс: полілог жанрів і стилів*, 68–95.
- Талавіра, Н. (2024). Новинна адаптація звернень Президента Зеленського до американського Конгресу. *Український військовий дискурс: полілог жанрів і стилів*, 96–114.
- Худолій, А. (2014). Лінгвістичні особливості політичних текстів. *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Серія: Філологічні науки. Мовознавство*, (4), 133–137.
- Biden–Trump debate transcript. *CNN Politics*. 2024. <https://edition.cnn.com/2024/06/27/politics/read-biden-trump-debate-rush-transcript/index.html>
- Donald Trump – Joe Biden debate final. *Rev*. 2020. <https://www.rev.com/blog/transcripts/donald-trump-joe-biden-final-presidential-debate-transcript-2020>
- Kenzhekanova, K. K. (2015). Linguistic features of political discourse. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 6(6), 192–199.
- Lakoff, G. (1996). *Moral Politics: How Liberals and Conservatives Think*. University of Chicago Press.
- Lakoff, G. (2004). *Don't Think of an Elephant!: Know Your Values and Frame the Debate: The Essential Guide for Progressives*. Chelsea Green Publishing Company.
- Lakoff, G. (2008). *The Political Mind: Why You Can't Understand 21st-century Politics with an 18th-century Brain*. Viking.
- Marcos, C. M. (2024, July 25). 'Capable' Harris and Biden's legacy: Key takeaways from the president's address. *The Guardian*. 2024, July 25. <https://www.theguardian.com/us-news/article/2024/jul/24/biden-oval-office-address-key-takeaways>
- Pavlikova, Ž. (б. д.). The concept of metaphor in political speeches: Metaphors in the electoral speeches of Donald Trump and Joe Biden in the 2020 presidential elections. *У Language and Politics – Between Linguistics and Political Science* (с. 313–321). https://conferences.euba.sk/jazykapolitika/www_write/files/2020/pavlikova.pdf
- Peters, P. & Woolley, J. Presidential debate at Case Western Reserve University in Cleveland, Ohio. *The American Presidency Project*. 2020. <https://www.rev.com/blog/transcripts/donald-trump-joe-biden-final-presidential-debate-transcript-2020>
- Pieniżek-Niemczuk, E. (2016). On the linguistic features of American political discourse. *Studia Anglica Resoviensia*, 13, 68–77.
- Presidential Debate at Belmont University transcript. *The Commission of Presidential Debates*, 2020. <https://www.debates.org/voter-education/debate-transcripts/october-22-2020-debate-transcript/>
- Shea, K. (2024, September 25). WATCH: Biden poignantly quotes Irish poet during his final United Nations address. *IrishCentral*. 2024, September 25. <https://www.irishcentral.com/news/biden-irish-yeats-united-nations>
- Van Dijk, T. A. (1997). What is political discourse analysis? *Belgian Journal of Linguistics*, 11(1), 11–52.
- Van Dijk, T. A. (2008). *Discourse and Context: A Sociocognitive Approach*. Cambridge University Press.
- Wilson, J. (2015). Political discourse. *У The Handbook of Discourse Analysis* (с. 775–794). John Wiley & Sons.

REFERENCES

- Vusyk, H. M. (2020). Suchasni politychni dyskurs yak objekt lingvistychnykh doslidzhen'. *Visnyk students'kogo tovarystva DonSU imeni Vasylya Stusa*, 2(12), 213–217. [in Ukrainian]
- Kalischuk, D. (2005). Lingvistychni osoblyvosti semantychno dyfuznykh odynyt's' u politychnomu dyskursi. *Filologichni studiji: naukovyi chasopys. Volyn. Akadem. Dim, VSU imeni Lesi Ukrayinky*, (3/4(31-32)),

- 160–166. [in Ukrainian]
- Kornelaeva, E. V. (2020). Prosodychni osoblyvosti publichnoji movy (na materialy vystupiv brytans'kykh parlamentariv). *Zakarpats'ki filologichni studiji*, 1(14), 138–143. <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2020.14-1.24> [in Ukrainian]
- Nedainova, I. (2024). Alyuziia jak rytorychna strategiiia v antyvojenному dyskursi Presydena Zelens'kogo. *Ukrajins'kyi vojennyi dyskurs: polilog zhanriv i styliv*, 68–95. [in Ukrainian]
- Talavira, N. (2024). Novynna adaptatsija zvernen' Presydena Zelens'kogo do amerykans'kogo Kongressu. *Ukrajins'kyi vojennyi dyskurs: polilog zhanriv i styliv*, 96–114. [in Ukrainian]
- Khudolii, A. (2014). Linguistychni osoblyvosti politychnykh tekstiv. *Naukovyi visnyk Skhidnoyevropejs'kogo natsional'nogo universytetu imeni Lesi Ukrajinky. Serija: Filologichni nauky. Movoznavstvo*, (4), 133–137. [in Ukrainian]
- Biden–Trump debate transcript. (2004). *CNN Politics*. <https://edition.cnn.com/2024/06/27/politics/read-biden-trump-debate-rush-transcript/index.html>
- Donald Trump – Joe Biden debate final. (2020). *Rev*. <https://www.rev.com/blog/transcripts/donald-trump-joe-biden-final-presidential-debate-transcript-2020>
- Kenzhekanova, K. K. (2015). Linguistic features of political discourse. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 6(6), 192–199.
- Lakoff, G. (1996). *Moral Politics: How Liberals and Conservatives Think*. University of Chicago Press.
- Lakoff, G. (2004). *Don't Think of an Elephant!: Know Your Values and Frame the Debate: The Essential Guide for Progressives*. Chelsea Green Publishing Company.
- Lakoff, G. (2008). *The Political Mind: Why You Can't Understand 21st-century Politics with an 18th-century Brain*. Viking.
- Marcos, C. M. (2024, July 25). 'Capable' Harris and Biden's legacy: Key takeaways from the president's address. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/us-news/article/2024/jul/24/biden-oval-office-address-key-takeaways>
- Pavlikova, Ž. (n. d.). The concept of metaphor in political speeches: Metaphors in the electoral speeches of Donald Trump and Joe Biden in the 2020 presidential elections. In *Language and Politics – Between Linguistics and Political Science* (pp. 313–321). https://conferences.euba.sk/jazykapolitika/www_write/files/2020/pavlikova.pdf
- Peters P. and Woolley J. (2020). Presidential debate at Case Western Reserve University in Cleveland, Ohio. *The American Presidency Project*. <https://www.rev.com/blog/transcripts/donald-trump-joe-biden-final-presidential-debate-transcript-2020>
- Pieniążek-Niemczuk, E. (2016). On the linguistic features of American political discourse. *Studia Anglica Resoviensia*, 13, 68–77.
- Presidential Debate at Belmont University transcript. (2020). *The Commission of Presidential Debates*. <https://www.debates.org/voter-education/debate-transcripts/october-22-2020-debate-transcript/>
- Shea, K. (2024, September 25). WATCH: Biden poignantly quotes Irish poet during his final United Nations address. *IrishCentral*. <https://www.irishcentral.com/news/biden-irish-yeats-united-nations>
- Van Dijk, T. A. (1997). What is political discourse analysis? *Belgian Journal of Linguistics*, 11(1), 11–52.
- Van Dijk, T. A. (2008). *Discourse and Context: A Sociocognitive Approach*. Cambridge University Press.
- Wilson, J. (2015). Political discourse. In *The Handbook of Discourse Analysis* (pp. 775–794). John Wiley & Sons.

Olga Vorobyova, Vira Tsokan. Functions of Present-day Political Discourse and Linguistic Means of Their Realization (A Study of the 2020 US Presidential Election Debates).

This paper examines the functions of present-day political discourse and the means of their implementation in the context of the 2020 US Presidential election campaign. The study focuses on the key functions of political discourse, such as communicative, cognitive, persuasive, emotive, and aesthetic. The paper approaches political discourse as a powerful tool of influencing mass consciousness, which is achieved through rhetorical techniques, emotionally rich vocabulary, and expressive syntactic constructions. A special role in political discourse belongs to metaphors and other means of imagery, which jointly affect the perception of the audience and shape their political standing. The paper also highlights the significance of grammatical means, particularly personal pronouns and tense forms, in creating effective communication strategies. Given that political discourse is an important element in shaping public opinion, while influencing the citizens' emotions and behaviour, the mechanisms of its construing and functioning require a further in-depth linguistic analysis.

Keywords: political discourse; election debate; communicative function; cognitive function; persuasive function; emotive function; rhetorical techniques; linguistic means; public opinion; impact.

Received: November 05, 2024

Accepted: December 05, 2024